

ອໍລເບີຣົດ ໄອນສໄຕນ໌

ນໍາເສນອເມື່ອ : 13 ສ.ຄ. 2551

ເກີດ ວັນທີ 14 ມິນາຄມ ດ.ສ. 1879 ທີ່ເມື່ອງອູლົມ (Ulm) ປະເທດຍෝຣົມ (Germany)

ເສີຍຫົວໃຈ ວັນທີ 18 ມິຖຸນາຍັນ ດ.ສ. 1955 ທີ່ເມື່ອງນິວເຈຼອຣີ (New Jersey) ປະເທດສຫລຸອເມົລິກາ (United State of America)

ພລງານ - ຄັ້ນພບຖານຫຼວງສັນພັກພາພ (Theory of Relativity)

- ຄັ້ນພບຖານຫຼວງການແຜ່ຮັງສີ (Photoelectric Effect Theory)

- ໄດ້ຮັບຮັງວັດໂນແບລ ສາຂາຟິສິກສ໌ ໃນປີ ດ.ສ. 1921

ໃນບຽດນານກວິທາຄາສຕ່າງໃນຊ່ວງຄວາມຮັບຮັງທີ 19-20

ໄອນສໄຕນ໌ເຄີຍວ່າເປັນນັກວິທາຄາສຕ່າງທີ່ມີຂໍ້ເສີຍມາກູ້ທີ່ສຸດ ແລະ ອາຈາລາໄດ້ວ່າ ເຂົາເຄືອຜູ້ຍຸດສັງຄຣາມໂລກຄວັງທີ 2 ດ້ວຍຮະເບີດປະມານຸອັນທຽນອານຸພາພແທກການທໍາລາຍລາງ ເມື່ອສັງຄຣາມໂລກຄວັງທີ 2 ເກີດຂຶ້ນ ໄອນສໄຕນ໌

ໄດ້ສົງຈະດໍາມາຍຸດນັ້ນທີ່ປະການາຊີບດີແພຣງຄລິນ ດີ. ຮູສ່ວັລ່ອ (Franklin Delano Roosevelt)

ເກີຍວັບຄຸນປະໂຍ້ນຂອງແຮງຢາເນື່ອນທີ່ສາມາດນຳມາສ່າງລູກຮະເບີດພັ້ງງານການທໍາລາຍສ່າງຮູນແຮງ

ເພື່ອບັນກັບໄຫຼຸງປຸ່ນປະກາສຸພະສົງຄຣາມ ແລະ ນຳສັນຕິພາບມາສູລາກອີກຄວັງໜຶ່ງ

ຝ່າຍສັນພັນລົມມີຕົກລົງທີ່ຮະເບີດປະມານຸລູກແຮກຂອງໂລກລົງທີ່ເມື່ອງອີໂຮໝາ (Hiroshima) ປະເທດຍູ້ປຸ່ນ

ຝຶ່ງສັ່ງຜລໃຫ້ຄນເສີຍຫົວໃຈທັນທີກວ່າ 60,000 ດາວ ແລະ ເສີຍຫົວໃຈກາຍຫລັງອີກກວ່າ 100,000 ດາວ

ໄອນສໄຕນ໌ເກີດເມື່ອວັນທີ 14 ມິນາຄມ ດ.ສ. 1879 ທີ່ເມື່ອງອູლົມ ປະເທດຍෝຣົມ

ໄອນສໄຕນ໌ເປັນໜ້າເຍ້ອມມັນແຕກຝຶກມືເຊື້ອສາຍຍົວດວຍ ບົດາຂອງໄອນສໄຕນ໌ເປັນເຈົ້າຂອງຮານຈຳຫາຍູ້ເຄື່ອງຍົດ ແລະ ສາຣເຄມີ

ເຊື່ອວ່າ ເຂົ້າເອົາແມ່ນ ໄອນສໄຕນ໌ (Herman Einstein) ຕອມາເມື່ອ ໄອນສໄຕນ໌ເວົ້າໄດ້ 1 ຂົວນ ບົດາໄດ້ຍາຍໄປໝູ້ທີ່ເມື່ອງມິວນິກ

ຈຶ່ງຄນສຸວນໃຫຍ່ໃນເມື່ອງເປັນເຈົ້າຍົວເໜີນເຈົ້າ ແລະ ໄກສົງກັບເຂົ້າເວົ້າໄມ່ມີບັນຫາກັບເພື່ອນບ້ານ ໄອນສໄຕນ໌ເປັນເຕັກທີ່ເງິນບໍ່ຮົມ

ແລະ ນັກໄມ່ໂຄຍຂອບອກໄປເລັກກັບເພື່ອນ ຖ້າ ໃນວັນເດືອນກັນ ຈົນບົດາເຂົ້າໃຈວ່າເຂົ້າເປັນຄົນໂງ

ຈຶ່ງໄດ້ຈາກຄຽມາສອນພິເສດໃຫ້ກັບໄອນສໄຕນ໌ທີ່ບ້ານ ໂດຍເຂົ້າເວົ້າໄມ່ເວົ້າໄມ່ເວົ້າໄມ່ ຄື່ງແມ່ວກາກຸດຂອງເຂົ້າຈະດີຂຶ້ນ

ແຕ່ເຂົ້າກີ່ຍັງເງິນບໍ່ຮົມ ແລະ

ໄມ່ອຳກຳໄປເລັກກັບເພື່ອນເໜືອນເຫັນເຫັນເຄຍ ເມື່ອໄອນສໄຕນ໌ເວົ້າໄມ່ ບົດາໄດ້ສັ່ງເຂົ້າໂຮງເຮັດວຽກທີ່ຍືມແນເຊີຍ (Gymnasium) ນັກເຮັດວຽກ ໃນໂຮງເຮັດວຽກ ໃນໜີ້ທີ່ກົດເປັນເຈົ້າຍົວດວຍ ແລະ ນັບຄືອື່ນສານາຄຣິສິດ ນິກາຍໂຮມັນຄຸຖອລິກ

ຄື່ງອ່າຍຸນິ້ນໄອນສໄຕນ໌ກີ່ເຂົ້າກັບເພື່ອນໄດ້ດີ ແຕລື່ງທີ່ເຂົ້າໄມ່ຂອບມາກທີ່ສຸດໃນໂຮງເຮັດວຽກກີ່ຄື່ອກການສອນທີ່ນາເປົ່ອທ່ານຍ

ທີ່ເຊີ້ວິກາຮອງຈຳເປັນສຸວນໃຫຍ່ ຜຶ່ງເປັນວິທີການທີ່ເຂົ້າເກລີຍດີທີ່ສຸດທໍາໄໝໄອນສໄຕນ໌ໄມ່ອາຍຸກໄປໂຮງເຮັດວຽກ

ມາຮັດຈຶ່ງຫວັງແກບັນຫາໃຫ້ໄອນສໄຕນ໌ ໂດຍການໃຫ້ເຂົ້າເຮັດວຽກໄວ້ໂລດິນແລະ ເປີຍໂນແທນ ແຕ່ວິຊາທີ່

ໄອນສໄຕນ໌ໄຫ້ຄວາມສັນໄຈມາກທີ່ສຸດຄື່ອງ ຄົນິດສາສຕ່າງ ໂດຍເຂົ້າເວົ້າໄມ່ ແລະ ເປີຍໂນແທນ ແຕ່ວິຊາທີ່ເຂົ້າຂອບມາກທີ່ສຸດ

ທີ່ໃຫ້ເຂົ້າເວົ້າໄມ່ ທີ່ກົດເປັນເຈົ້າຍົວດວຍ ແລະ ເປີຍໂນແທນ ແຕ່ວິຊາທີ່ເຂົ້າຂອບມາກ

ເຂົ້າກີ່ນັກຈະຄູກຄຽມ ຕໍ່ທີ່ນີ້ຍື່ຍ່ເສມອ

ต่อมาไอน์สไตน์อายุ 15 ปี กิจการโรงงานของพ่อเขาแย่ลง เนื่องจากการรวมตัวของบุรุษักผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้าและเคมีหลายแห่งทำให้โรงงานของพ่อเขาไม่สามารถจำหน่ายสินค้าได้ ครอบครัวของเขารวยอยู่ในเมืองมิลัน (Milan) ประเทศอิตาลี (Italy) แต่ไอน์สไตน์ไม่ได้รายได้ตามไปด้วย เพราะยังติดเรียนอยู่ แต่ด้วยความที่เข้าคิดถึงครอบครัวมาก หลังจากนั้นอีก 6 เดือน เขาได้วางแผนให้เพทายอกไปรับรองว่าเข้าป่วยเป็นโรคประสาท เพื่อให้เข้าได้เดินทางไปหาพ่อกับแม่ที่อิตาลี เมื่อเป็นเช่นนั้นไอน์สไตน์จึงเดินทาง

“ไปหารือครอบครัวที่มิลัน แต่ก่อนที่เขาจะออกเดินทางเข้าได้ขอไปรับรองทางการศึกษา เพื่อสะดวกในการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอื่น”

ต่อมาไอน์สไตน์ได้สอบเข้าเรียนต่อวิชาคณิตศาสตร์และฟิสิกส์ ที่วิทยาลัยโปแล็สเทคนิค เมืองซูริก (Federal Polytechnic of Zurich) ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ไอน์สไตน์สอบวิชาคณิตศาสตร์ได้คะแนนดีมาก สาขาวิชาชีววิทยาและภาษา ได้คะแนนดีมาก ทำให้เขามีได้รับคัดเลือกให้เขาระเรียนในวิทยาลัยแห่งนี้ ต่อมาอีก 1 สัปดาห์ เข้าได้รับบุджหมายจากครุฑ์ใหญ่วิทยาลัยโปแล็สเทคนิค ได้เชิญเข้าไปพบและแนะนำให้เข้าไปเรียนต่อ เพื่อให้ได้ประสบการณ์นี้บัตร ซึ่งสามารถเข้าเรียนต่อวิทยาลัยโปแล็สเทคนิคได้โดยไม่ต้องสอบ หลังจากนั้นเข้าร่วมเรียนที่วิทยาลัยของสวิตเซอร์แลนด์ ตามหลักสูตร 1 ปี ระหว่างนี้เข้าได้พักอาศัยอยู่กับครุฑ์หนึ่งที่สอนอยู่ในโรงเรียนแห่งนี้ ไอน์สไตน์รู้สึกชอบวิทยาลัยแห่งนี้มาก เพราะการเรียนการสอนเป็นอิสระไม่มีบังคับ และไม่จำกัดมากจนเกินไป แนวการสอนเป็นการกรุ่น Hinden ให้เขาระดูความสามารถของตัวเอง นักเรียนสามารถเรียนรู้ตามความสามารถของตัวเอง นอกเหนือจากนี้สภาพแวดล้อมในการเรียนยังดีมากด้วย เพราะได้มีการจัดห้องเรียนเฉพาะสำหรับแต่ละวิชา เช่น ห้องเรียนภูมิศาสตร์ก็มีภาพแผนที่ สถานที่ต่างๆ ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ แขวนไว้โดยรอบห้อง ห้องห้องของเคมีก็มีอุปกรณ์ในการทดลองวิทยาศาสตร์ที่ทันสมัย นอกจากนี้โรงเรียนแห่งนี้ยังมีนักเรียนจำนวนมาก ทำให้

ไอน์สไตน์ไม่รู้สึกว่ามีปมด้อยที่เป็นชาวเยอรมัน หลังจากที่เข้าจบหลักสูตรที่โรงเรียนมัธยม 1 ปี ไอน์สไตน์ได้เข้าเรียนต่อที่วิทยาลัยเทคนิคในสาขาวิชาฟิสิกส์และคณิตศาสตร์ตามที่ได้ตั้งใจไว้

หลังจากจบการศึกษาแล้ว ไอน์สไตน์ได้สมัครเข้าทำงานในตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ที่มหาวิทยาลัยแห่งเมืองซูริก แต่ได้รับการปฏิเสธโดยไม่มีเหตุอันเหมาะสม และด้วยความเห็นใจจากศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยซูริกได้ออกไปรับรองผลการศึกษาให้เข้ากันนั้น ไอน์สไตน์ได้ริมออกหางานทำจากประกาศตามหน้าหนังสือพิมพ์ชื่อมีปประจำศรับบูอาจารย์หลายแห่ง ไอน์สไตน์ได้เข้ารับการสัมภาษณ์ แต่ปรากฏว่าไม่มีสถาบันแห่งใดรับเข้าทำงานเลยแม้แต่สักที่เดียว ไอน์สไตน์เข้าใจว่าอาจจะเป็นเพราะเขามีชาริโอต์ ดังนั้นในปี ค.ศ. 1901 ไอน์สไตน์ได้โอนเงินชุดเป็นช่างสวิตเซอร์แลนด์ แต่ถึงอย่างนั้นก็ไม่สามารถทำให้เข้าทำงานทำได้อยู่ดี ในที่สุดไอน์สไตน์ก็ได้งานทำเป็นครุฑ์ในโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่ง แต่ทำอยู่ได้เพียงไม่กี่เดือนก็ถูกไล่ออก จากนั้นไอน์สไตน์จึงรับงานเป็นครุสอนพิเศษตามบ้าน แต่ก็ทำได้ไม่นานก็ถูกไล่ออกเมื่อเด็กเลิกจาก เนื่องจากไอน์สไตน์ได้แสดงความผิดเห็นว่าไม่ควรให้เด็กไปเรียนที่โรงเรียนอีก เนื่องจากครุฑ์โรงเรียนสอนคณิตศาสตร์ในแบบผิดๆ ซึ่งแตกต่างจากสิ่งที่ไอน์สไตน์สอน แม้ว่าเด็กๆ จะรักและชอบวิธีการสอนของเขาก็ตาม ไอน์สไตน์ก็ยังถูกไล่ออกจากอุปถัมภ์

ต่อมาในปี ค.ศ. 1902 ไอน์สไตน์ได้เจอกับเพื่อนเก่าคนหนึ่งที่ฝากร้านที่สำนักงานเขตเทศบาลเมืองสิทธิบัตรที่กรุงเบร์น ถึงแม้ว่าไอน์สไตน์จะไม่ชอบงานที่น้ำมนต์ แต่รายได้ปีละ 250 ปอนด์ ซึ่งทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของเข้าดีขึ้น และมีโอกาสได้พบกับสิงประดิษฐ์ที่แปลงใหม่อีกด้วย ในระหว่างที่ไอน์สไตน์ทำงานอยู่ที่นี่ เขายังได้ใช้เวลาส่วนหนึ่งไปกับการประดิษฐ์สิ่งของ เช่น ลิฟฟ์ฟรีซซิ่นแรกของไอน์สไตน์คือ เครื่องมือบันทึกการวัดกระแสไฟฟ้า

ในปี ค.ศ.1903 ไอ้นส์ไตน์ได้แต่งงานกับมิลเรา มารี เพื่อนเก่าสมัยเรียนที่มหा�วิทยาลัยแห่งเมืองซูริก และในปีเดียวกันนี้เข้าได้เขียนบทความเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ให้กับนิตยสารเยอรมันชื่อบัพหนึ่ง และในปี ค.ศ.1905 บทความเรื่องของไอ้นส์ไตน์ได้รับความสนใจ และยกย่องอย่างมาก บทความเรื่องนี้เป็นของทฤษฎีสัมพัทธภาพ (Theory of Relativity) ซึ่งอธิบายเกี่ยวกับความ สัมพันธ์ระหว่างพลังงาน กับมวลสาร โดยเขียนเป็นสูตรได้ดังนี้

$$E = mc^2 \text{ โดย}$$

$$E \text{ (Energy)} = \text{พลังงาน}$$

$$m \text{ (mass)} \text{ มวลสารของวัตถุ}$$

ความเร็วแสง

ทฤษฎีสัมพัทธภาพต่อมาได้นำไปสู่การค้นคว้าเรื่อง พลังงานประมาณู เพราะทฤษฎีนี้อธิบายความвлเพียงเล็กน้อยของแรชนิดที่สามารถเปลี่ยนเป็นพลังงานมหาศาลที่ใช้ในโรงงานไฟฟ้า ขนาดใหญ่โดยอย่างสบาย ในระยะแรกที่ไอ้นส์ไตน์เผยแพร่ผลงานชิ้นนี้ออกไป ผู้คนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจนัก แต่เมื่อไอ้นส์ไตน์อธิบายให้ฟังด้วยวิธีง่าย ๆ ก็เกิดความเข้าใจมากขึ้น และจากผลงานชิ้นนี้ทำให้เขาได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตด้านเกียรตินิยมสูงสุด

ในปี ค.ศ.1909 เขายังได้รับเชิญให้เป็นศาสตราจารย์ประจำมหาวิทยาลัยซูริก (Zurich University) ซึ่งไอ้นส์ไตน์ตอบรับทันทีทั้งนี้因为เขาต้องการแสดงให้ทุกคนได้เห็นถึงความสามารถของเขากลับ ซึ่งมหาวิทยาลัยแห่งนี้เคยปฏิเสธเขามาครั้งหนึ่งแล้ว

ในปี ค.ศ.1911 ไอ้นส์ไตน์ได้รับตำแหน่งศาสตราจารย์สอนวิชาฟิสิกส์ที่มหาวิทยาลัย布拉格 (Prague) ในปีต่อมา ไอ้นส์ไตน์ได้รับเชิญจากวิทยาลัยเทคนิค ซึ่งเป็นโรงเรียนเก่าของเขายัง ไอ้นส์ไตน์นัดกลงทันทีเนื่องจากเขารับรองการพิสูจน์ให้ทุกคนได้เห็นถึงความสามารถของเขากลับ ในระหว่างนี้มีมหาวิทยาลัยและสถาบันต่าง ๆ อีกหลายแห่งเชิญเข้าไปสอน แต่เขาก็ปฏิเสธ และเขายังได้ตอบรับเป็นศาสตราจารย์พิเศษสอนที่สถาบันไกเซอร์วิลเฮล์ม (Kaiser Wilhelm Institute) การที่เขารับรับครั้งนี้ เกิดขึ้นจากการได้สนทนากับพระเจ้าไกเซอร์ ผู้ทรงตั้งสถาบันแห่งนี้ ไอ้นส์ไตน์รู้สึกภูมิใจมากที่สนุกสนานเป็นกันเอง ประกอบกับความสนใจในเรื่องวิทยาศาสตร์เช่นเดียวกัน และอีก 2 ปีต่อมา ไอ้นส์ไตน์ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการประจำสถาบันแห่งนี้

ในปี ค.ศ.1914 ได้เกิดสิ่งความโลภครั้งที่ 1 ขึ้น ทำให้ทุกคนทุกแห่งวุ่นวาย โดยเฉพาะในยุโรป แต่ถึงอย่างนั้นในปี ค.ศ.1915 ไอ้นส์ไตน์ก็ยังทำการค้นคว้าเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ และอุดมดีพิมพ์หนังสืออุปมาเล่มหนึ่งชื่อว่า ทฤษฎีสัมพัทธภาพทั่วไป (General Theory of Relativity) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ขยายต่างก็ไม่เข้าใจในทฤษฎีของอูนี แต่ด้วยความที่ไอ้นส์ไตน์เป็นคนสุขุมเยือกเย็น เขายังได้อธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีในหลายลักษณะเพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นว่า มีรัฐไฟ 2 ขบวน ขบวนหนึ่งจอดอยู่กับที่ อีกขบวนหนึ่งกำลังวิ่งสวนทางไป ผู้โดยสารที่อยู่บนรถไฟที่จอดอยู่จะจะรู้สึกว่ารถไฟกำลังวิ่งอยู่ เพราะฉะนั้น อัตราเร็ว ทิศทาง จึงมีความเกี่ยวของกัน

ในปี ค.ศ.1921 ไอ้นส์ไตน์ได้เสนอผลงานอุปมาอีกชิ้นหนึ่ง คือ ทฤษฎีการแพรังสี (Photoelectric Effect Theory) และจากผลงานชิ้นนี้ทำให้เขายังได้รับรางวัลโนเบลสาขาฟิสิกส์ และรางวัลจากอีกหลายสถาบัน ได้แก่ ค.ศ.1925 ได้รับเหรียญคูพเลีย จากราชสมາคมแห่งกรุงลอนดอน ค.ศ.1926 ได้รับเหรียญทองราชดาราศาสตร์ ค.ศ.1931 ดำรงตำแหน่งนักคณค่าวิทยาลัยไครสตเชิร์ช แห่งมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด ค.ศ.1933

เข้าได้รับเชิญจากประเทศสหรัฐอเมริกาให้ดำเนินการบดีของสถาบันพัฒนาศึกษาศาสตร์ที่วิทยาลัยของมหาวิทยาลัยปรินส์ตัน ที่รัฐนิวเจอร์ซีย์ (Institute for Advance Study at Princeton, New Jersey) นอกจากรู้เท่านี้ของเขายังสามารถลงทฤษฎีของจอห์น ดาลตัน (John Dalton) นักฟิสิกส์และเคมีชาวอังกฤษที่ว่า

"สารยอมไม่สูญไปจากโลก เพราะจะมีความคงอยู่ในส่วนที่เล็กที่สุดของสาร
ซึ่งไม่สามารถจะแยกออกไปได้อีก" แต่ในสตูเดนต์ไดกล่าวว่า **สารยอมมีการสูญเสีย**
นอกจากพลังงานเหล่านั้นที่จะไม่สูญหาย เพราะพลังงานเกิดขึ้นจากสารที่หายไป และจะมีความคงอยู่ในส่วนที่
เล็กที่สุดของสาร เพราะฉะนั้นเจึงสามารถแยกออกได้อีก

ในปี ค.ศ.1939 ได้เกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ขึ้น ทำให้ไอ้นส์ไตน์ได้รับความทุกข์ทางใจมาก
เนื่องจากเยอรมันในฐานะผู้ก่อสงคราม และมีอิทธิพลเป็นผู้นำ อิตาเลอร์รัฐบาลเยอรมัน
และกล่าวหาชาวเยอรมันว่าเป็นชาวยิวนิยมในการประกอบอาชีพ แต่ในสตูเดนต์ ก็ยังโชคดี เพราะว่า ก่อนหน้านี้ ในปี
ค.ศ.1933 ได้อพยพออกจากเยอรมัน เนื่องในขณะนั้นอิตาเลอร์ได้ตั้งตัวเอง ประชานาธิบดีของเยอรมัน
และเริ่มขับไล่ชาวเยอรมันออกจากเยอรมันตั้งแต่ปี ค.ศ.1932 ไอ้นส์ไตน์เห็นว่าสถานการณ์ไม่สุดนักจึงเดินทางออกมา
แต่ยังมีชาวเยอรมัน 2,000,000 คน ที่ยังอยู่ในเยอรมัน และถูกสังหารในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 กว่า 1,000,000
คน

สูงครัมโลกครั้งที่ 2 เป็นสงครามที่ยืดเยื้อนานกว่า 6 ปี โดยแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย คือ
ฝ่ายสัมพันธมิตร ไดแก ประเทศไทย อังกฤษ ฝรั่งเศษ และรัสเซีย และฝ่ายอักษะ ไดแก เยอรมัน อิตาลี
และญี่ปุ่น ต่อมาช่วงกลางปี ค.ศ.1945 เยอรมัน
และอิตาลีไดยอมแพ้สงครามเหลือเพียงแต่ญี่ปุ่นประเทศเดียวเท่านั้นที่ยังไม่ยอมแพ้
ฝ่ายสัมพันธมิตรจึงตัดสินใจทิ้งลูกกระเบิดปรมาณูเพื่อบังคับให้ญี่ปุ่นยอมแพ้
ระเบิดปรมาณูไดทำการทดลองสร้างขึ้นในระหว่างสูงครั้งนี้ ซึ่งมีไอ้นส์ไตน์เป็นผู้ริเริ่ม และควบคุมการผลิต
ลูกกระเบิดปรมาณูลูกแรกของโลกไดทำการทดลองทิ้งลงที่เมือง **ไฮโรชิما** ในวันที่ 6 สิงหาคม ค.ศ.1945

ทำให้มีผู้บาดเจ็บล้มตายกว่า 150,000 คน และญี่ปุ่นยังไม่ประกาศยอมแพ้
ดังนั้นฝ่ายสัมพันธมิตรจึงตัดสินใจทิ้งระเบิดอีก 1 ลูก ที่เมือง **นางาซากิ** ในวันที่ 9 สิงหาคม ค.ศ.1945
ทำให้มีผู้เสียชีวิตอีกกว่า 100,000 คน เช่นกัน ลูกกระเบิด 2 ลูก นี้ ทำให้ญี่ปุ่นยอมแพ้
และปิดฉากสงครามโลกครั้งที่ 2 แต่เพียงเท่านี้

ไอ้นส์ไตน์เสียชีวิตด้วยโรคหัวใจวายเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน ค.ศ.1955
หลังจากที่ไอ้นส์ไตน์เสียชีวิตไปแล้วมีการสร้างอนุสาวรีย์ รูปไอ้นส์ไตน์ครั้งตัวขึ้นภายในสถาบันฟิสิกส์
แห่งกรุงเบอร์ลิน เรียกว่า หอคอยไอ้นส์ไตน์ เพื่อรำลึกถึงความสามารถของเขาร

ที่มา <http://siweb.dss.go.th/Scientist/Scientist/Albert%20Einstein.html>